

УДК 371.134:373.2:[615.85:7]

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-9\(23\)-89-100](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-9(23)-89-100)

Донченко Ольга Сергіївна кандидат психологічних наук, Бердянський державний педагогічний університет, тимчасово переміщений до: вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, 69063, <https://orcid.org/0000-0002-0863-285X>

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ДО ТВОРЧОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. Ця стаття присвячена дослідженню рівня мотивації до творчості у педагогів. Високий рівень мотивації до творчої професійної діяльності є ключовим чинником для досягнення високої якості освіти та стимулювання інноваційного підходу в освітньому процесі. Автор статті зосереджується на важливості визначення та оцінки рівня мотивації педагогів, оскільки це допомагає розробити ефективні стратегії підтримки їхньої творчої активності.

Описане дослідження включає аналіз психологічної структури мотивації до творчості у педагогічній сфері, що дозволяє зрозуміти більш глибокі механізми та деталі розвитку мотивації до творчості у педагогічній діяльності. Також детально описані рівні розвитку вмотивованості майбутніх педагогів до творчої професійної діяльності, динаміка її формування протягом навчання у закладі вищої освіти.

Висновки дослідження можуть бути корисними для викладачів закладів вищої освіти, адміністрації закладів дошкільної освіти, шкіл для визначення потреб в підтримці та розвитку їхньої творчої мотивації працівників.

У статті наведено рекомендації щодо покращення процесу діагностики мотивації педагогів до творчості. Розвиток педагогічної майстерності, підтримка творчих ідей, створення сприятливого навчального середовища, менторська підтримка, використання інноваційних технологій, самоорганізоване навчання та психологічна підтримка — всі ці чинники можуть привести до позитивних змін у сфері педагогічної освіти.

Загальний висновок статті засвідчує важливість дослідження рівня мотивації до творчості у педагогів як стратегічного інструменту для покращення якості освіти та сприяння інноваційному розвитку навчального процесу. Розуміння та підтримка творчої мотивації учителів можуть сприяти формуванню стимулюючої та надихаючої навчальної атмосфери, що сприятиме позитивним змінам у сфері освіти.

Ключові слова: креативність, педагогічна діяльність, педагогічна творчість, мотивація, діагностика

Donchenko Olha Serhyivna Candidate of psychological sciences, Berdyansk State Pedagogical University, temporarily transferred to: Zhukovsky St., 66, Zaporizhzhia, 69063, <https://orcid.org/0000-0002-0863-285X>

RESEARCH ON THE ISSUE OF MOTIVATION OF FUTURE EDUCATORS TOWARDS CREATIVE PROFESSIONAL ACTIVITY

Abstract. This article is dedicated to exploring the level of motivation towards creativity among educators. A high level of motivation towards creative professional activities is a key factor in achieving high-quality education and fostering an innovative approach in the educational process. The author focuses on the importance of defining and assessing the motivation level of educators, as it helps to develop effective strategies to support their creative activity.

The presented research includes an analysis of the psychological structure of motivation for creativity in the pedagogical sphere, allowing a deeper understanding of the mechanisms and details of its development in pedagogical activities. The levels of development of future educators' motivation towards creative professional activities and the dynamics of its formation throughout their higher education are also described in detail.

The research findings can be valuable for higher education instructors and administrators of preschools and schools in identifying the needs for supporting and developing the creative motivation of their staff. The article provides recommendations for improving the process of diagnosing educators' motivation for creativity. Enhancing pedagogical skills, supporting creative ideas, creating a conducive learning environment, offering mentorship, utilizing innovative technologies, self-directed learning, and providing psychological support—all these factors can lead to positive changes in the field of pedagogical education.

In conclusion, the article underscores the importance of researching educators' motivation for creativity as a strategic tool for improving the quality of education and promoting innovative development in the learning process. Understanding and supporting teachers' creative motivation can contribute to creating a stimulating and inspiring learning atmosphere, fostering positive changes in the education sector.

Keywords: creativity, pedagogical activities, pedagogical creativity, motivation, diagnosis.

Постановка проблеми. Актуальність проблеми формування креативності у педагогів в Україні полягає в декількох важливих аспектах. По-перше, це сучасний освітній контекст: у сучасному світі стає все більш очевидною необхідність розвитку креативності серед педагогів. Зміни в економіці, технологіях та соціокультурному середовищі ставлять перед закладами освіти нові виклики, які вимагають нестандартних інноваційних

рішень у сфері навчання і виховання. По-друге, необхідність всебічного розвитку вихованців, учнів, студентів. Креативний підхід до навчання здатний сприяти розвитку творчих здібностей дітей, допомагає активізувати їх потенціал і сприяє формуванню критичного мислення, інноваційних вмінь та навичок. По-третє, виклики сучасного суспільства: Україна стикається з рядом соціокультурних, економічних і політичних викликів, для подолання яких необхідні свіжі підходи, новаторські ідеї та професійна компетентність педагогічного складу. По-четверте, підготовка до інформаційної ери: в умовах стрімкого розвитку технологій і інформаційних систем, педагоги повинні бути готові до використання нових підходів у навчанні та спілкуванні із дітьми, що вимагає креативності та гнучкості в діях. По-п'яте, посилення конкуренції: змагання за якісні кадри в освітній галузі спонукає освітні заклади звертати увагу на розвиток креативних здібностей педагогів, що допомагає залучати і зберігати талановитих викладачів. По-шосте, створення інноваційної культури: креативні вчителі є каталізаторами створення інноваційної культури в закладах дошкільної освіти, школах і закладах вищої освіти. Їх ідеї та підходи можуть сприяти модернізації освітніх процесів і підвищенню якості навчання. По-сьоме, підвищення престижу професії педагога: розвиток креативності у педагогів може позитивно вплинути на ставлення суспільства до професії вчителя, підвищити її престиж і зробити привабливішою для молодих людей. Таким чином, формування креативності у педагогів є актуальною проблемою, що має стратегічне значення для розвитку освітньої системи та успішного протистояння викликам сучасності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі аспекти формування та розвитку креативності педагогів розглядалися такими українськими ученими як В. Боксгорн, Н. Малій, Л. Петришин, В. Фадєєв. Не зважаючи на наявність ґрунтовних досліджень означеної проблеми, саме питання мотивації до творчої професійної діяльності представлено недостатньо.

Мета статті – емпіричне дослідження рівня вмотивованості майбутніх педагогів до творчої професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Мотивація до творчої діяльності — це внутрішній стан або психологічний процес, який стимулює людину до активного та креативного пошуку нових ідей, вирішення проблем, розробки новаторських підходів та реалізації інноваційних рішень у професійній сфері. Центральним компонентом творчої професійної діяльності педагогів є її суб'єкт – креативна особистість, яка виступає одночасно й «інструментом» творчості, її засобом. Креативну особистість педагога визначаємо як носія внутрішніх передумов, що забезпечують творче розв'язання педагогічних завдань або, зважаючи на розуміння креативності як внутрішньої передумови, потенційної готовності до продуктивно-перетворюючої праці, як носія професійної креативності. Серед мотивів педагогічної творчої діяльності

дослідники виокремлюють такі: необхідність реалізувати своє «Я», бажання бути визнаним, творчий інтерес, прагнення досягти найбільшої результативності в конкретних умовах педагогічної праці, креативно-ціннісні орієнтації, інтерес особистості до творчих знахідок, потреба в удосконаленні педагогічної дійсності, схильність до новацій у педагогічній роботі, мотивація успіху, прагнення до винаходів, творчості, інтерес до загадок, парадоксів, імпровізації, бажання підвищувати професійну компетентність, прагнення до нового, педагогічна захопленість, позитивний емоційний стан, здатність глибоко занурюватись у привабливу діяльність, почуття задоволення від збагачення досвіду педагогічної діяльності і водночас – творчого невдоволення рівнем досягнень, як умова подальшого зростання професійної компетентності [4].

Вважаємо, що провідним мотивом творчої професійної діяльності педагога є незадоволеність особистості отриманим результатом у співвідношенні як з потенційними можливостями дітей, так і з власними можливостями та морально-психологічними установками. Дисонанс між отримуваним результатом та можливостями людини спонукає її до творчості.

Узагальнюючи та конкретизуючи погляди науковців, виокремлюємо такі конструкти мотиваційного компонента професійної креативності педагогів: прагнення до творчої самореалізації та емоційну креативну спрямованість.

Прагнення до творчої самореалізації проявляється у незадоволеності педагогом отриманим результатом у співвідношенні з творчими власними можливостями та морально-психологічними установками. Це зумовлює необхідність усвідомлення майбутнім фахівцем важливості розвитку власної креативності для професійного становлення, пізнання та самооцінки студентом власних творчих можливостей, прагнення випробувати та застосовувати їх у професійній діяльності.

Креативну емоційну спрямованість визначаємо як потребу особистості у творчих переживаннях та прагнення до ситуацій, що їх викликають. Креативну емоційну спрямованість складають еготичні та евристичні емоції. Еготичні емоції (глоричні) розуміються як прагнення збереження відповідної «величини» власної особистості, почуття своєї значущості, цінності, гордості, честі; евристичні емоції (гностичні) означають потребу отримувати нову інформацію та досягати «когнітивної гармонії», суть якої полягає в пошуку нового, невідомого звичного, зрозумілого («втеча від здивування», «радість відкриття істини»).

Критерієм розвиненості мотиваційного компонента професійної креативності майбутніх педагогів є творча мотивація професійної діяльності, яка визначається сформованістю прагнення зрозуміти складну педагогічну проблему та бажання віднайти новий спосіб її розв'язання. Зважаючи на дослідження О. Антонової [1], І. Гриненка [3], С. Сисоєвої [5] та ін., вважаємо,

що названі мотиви проявляються за умови сформованості прагнення до творчої самореалізації та креативної емоційної спрямованості.

Прагнення до творчої самореалізації виражається у потребі студента до найповнішого розкриття власного творчого потенціалу, усвідомленні творчості як змістоутворюючої цінності, бажанні здійснювати творчу педагогічну діяльність, незважаючи на певні несприятливі умови (брак часу, досвіду, відсутність підтримки адміністрації, велику кількість дітей у класі тощо), відсутність щоденного контролю та зовнішніх стимулів. Креативна емоційна спрямованість розглядається нами як отримання насолоди від процесу та результатів власної творчості, прагнення до ситуацій, що її спричинюють. Проявляється вона у тому, що найбільш приємним для досліджуваного є переживання глоричних (пов'язані з потребою в самоствердженні, задоволенні від успіху в діяльності) та гностичних (пов'язані з потребою в «когнітивній» гармонії, задоволення від розв'язання складної, проблемної ситуації, подолання суперечностей у власних судженнях, радість відкриття істини) емоцій. Прагнення до переживання названих емоцій зумовлює вмотивованість вихователя до творчої педагогічної діяльності.

Експериментальне дослідження психологічних особливостей розвитку мотивації професійної креативності майбутніх педагогів включав у себе наступні діагностичні методики: опитувальник самоактуалізації особистості та тест «Емоційна спрямованість». Розглянемо ці методики більш детально.

Опитувальник самоактуалізації особистості був використаний для діагностики прагнення досліджуваних до творчої самореалізації. Опитувальник складається зі 100 пунктів, кожен з яких включає два судження ціннісного чи поведінкового характеру. Досліджуваному необхідно було з двох варіантів твердження обрати той, що більшою мірою відповідає його уявленням. Серед десяти параметрів самоактуалізації нами оцінювався 5-й – «креативність (прагнення до творчості)».

За допомогою тесту «Емоційна спрямованість» було оцінено креативну емоційну спрямованість. Процедура тесту передбачала ранжування студентами запропонованого переліку десяти емоцій (альтруїстичних, комунікативних, глоричних та ін.) від найбільш до найменш приємної. За даним тестом нами оцінювався середній рейтинговий номер глоричних та гностичних емоцій.

Кількісні результати дослідження особливостей вмотивованості майбутніх педагогів до творчої професійної діяльності подано на рис. 1.

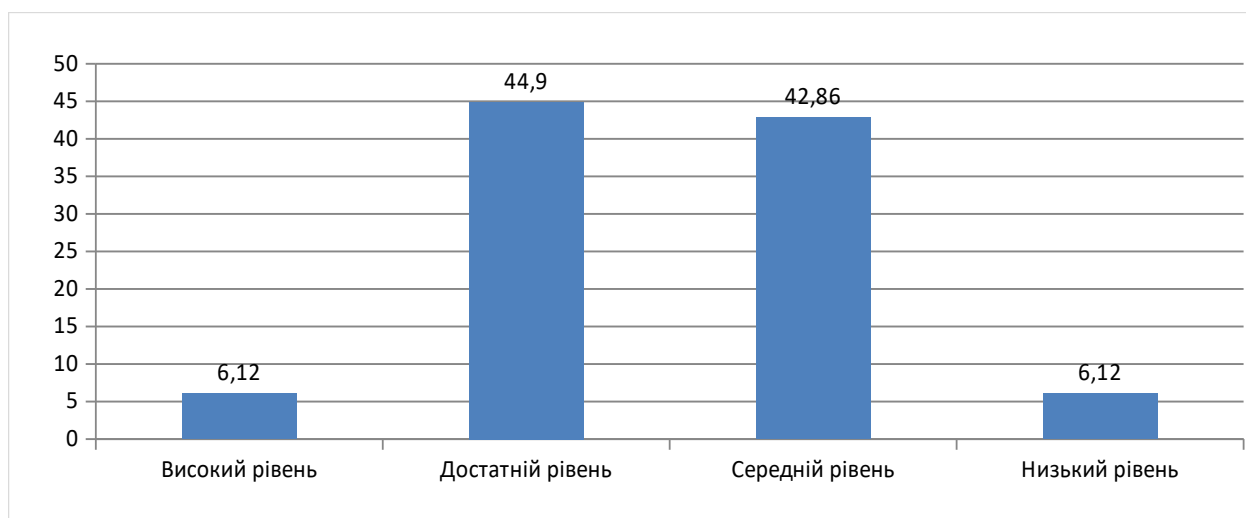

Рис. 1. Результати дослідження вмотивованості майбутніх педагогів до творчої професійної діяльності

Як видно з рис. 1, переважна кількість майбутніх педагогів мають достатній та середній рівень творчої мотивації професійної діяльності. Отримані результати дозволяють констатувати, що для переважної кількості досліджуваних характерним є помірне прагнення до розкриття власного творчого потенціалу: вони усвідомлюють творчість як цінність, але не вважають за необхідне реалізовувати її у професійній діяльності; задоволення від процесу та результату творчості не є для них одним із найбільш бажаних і приємних емоційних переживань. Названі особливості дають змогу передбачити, що без додаткових спонукань прояв творчої педагогічної діяльності буде мати вибірковий, ситуативний та несистемний характер.

Для більш глибокого розуміння особливостей творчої мотивації професійної діяльності студентів здійснимо кількісний та якісний аналіз окремих конструктів мотиваційного компонента.

Отримані результати показали, що високий рівень прагнення до творчої самореалізації властивий 11,69 % досліджуваним. Зміст їх відповідей продемонстрував яскраво виражене прагнення до досконалого виконання професійних обов'язків, пошуку складних, цікавих завдань та докладання максимальних зусиль до їх розв'язання, зацікавлення нововведеннями в освітній галузі. Такі студенти зазначають, що відчувають невдоволення собою у разі, якщо результат їх діяльності виявляється звичайним, стандартним; оригінальне та ефективне здійснення діяльності є необхідною умовою відчуття ними внутрішньої гармонії. Майбутні педагоги зауважують, що для людини є природним прагнення до нового та до самовдосконалення, вбачають мету свого життя у створенні чогось значущого.

Достатній рівень прагнення до творчої самореалізації сформований у 38,31 % здобувачів вищої освіти. Зміст їх відповідей продемонстрував

схильність до прийняття нестандартних рішень та знаходження принципово нових розв'язань завдань у складних ситуаціях. Вони відзначали прагнення до розвитку своїх здібностей та підвищення рівня власної креативності, готовність докладати до цього зусилля. Ці студенти зауважували, що творчий зміст праці є для них винагородою, оскільки приносить задоволення. Відповіді досліджуваних цього рівня показали, що вони схильні зберігати віру в себе у разі не здатності впоратись із складним завданням, виконувати творчо професійні обов'язки, не очікуючи оцінки та винагороди та всупереч браку часу.

Середній рівень прагнення до творчої самореалізації продемонстрували 43,18 % студентів. Такі досліджувані відзначили значущу роль творчості у своєму житті поряд із неготовністю реалізувати її у професійній діяльності. Вони вважають, що праця повинна приносити, перш за все, матеріальне винагородження та користь суспільству, а не задоволення від творчої самореалізації.

Низький рівень прагнення до творчої самореалізації властивий 6,82 % студентів. Вони зазначили, що їм важко приймати ризиковані рішення, тому в складних ситуаціях воліють діяти знайомими способами; що робота, яка високо не оплачується (навіть творча), не може приносити задоволення, тому творчістю займаються люди, що мають багато вільного часу.

Отже, результати показали, що відсоток майбутніх педагогів із сформованим внутрішнім стандартом якості власної творчої діяльності, зорієнтованих на актуалізацію творчого потенціалу, досить невисокий, а значить і прояв професійної креативності для більшості студентів потребує додаткових (часто зовнішніх) мотивів.

Аналіз результатів дослідження емоційної спрямованості показав, що найбільш приємним для більшості досліджуваних є переживання комунікативних (36,69 %), альтруїстичних (14,94 %) та гедоністичних (11,69 %) емоцій. Показово, що глоричні та гностичні емоції, які складають креативну емоційну спрямованість, займають одну з найнижчих рейтингових позицій серед запропонованих. Так, глоричні емоції як найприємніші для себе визначили 4,87 % досліджуваних, для більшості з них вони посідали четверту та п'яту позицію з десяти. Гностичні емоції як найприємніші не визначив для себе жоден досліджуваний, вони зайняли здебільшого восьму, дев'яту та десятю позицію в загальному рейтингу.

На основі вищезазначеного ми виявили, що високий рівень креативної емоційної спрямованості мають лише 1,95 % досліджуваних. Зміст відповідей показав, що найприємнішими для цих студентів є переживання почуття гордості за власні досягнення, підвищення цінності власної особистості у разі досконалого виконання творчої діяльності, почуття здивування, подиву від проблемних ситуацій педагогічної реальності та ясності думки від їх

розв'язання, радості відкриття істини. Прагнення до переживання названих почуттів мотивує майбутніх фахівців до пошуку та розв'язання суперечностей у власних судженнях, приведення їх в систему, до проникнення у сутність явищ. Емоційна захопленість творчою діяльністю обумовлює прагнення до творчості не лише за умови відсутності зовнішніх мотивів, а навіть у разі наявності суттєвих перешкод.

Достатній рівень креативної спрямованості продемонстрували 26,62 % студентів. Рейтинговий номер глоричних та гностичних емоцій у них становить від 3 до 5,5; це означає, що розв'язання складних проблем є для досліджуваних приємним, вони відчувають насолоду від знаходження рішення завдань, які спочатку здавалися нерозв'язними. У разі нездатності досягти позитивного результату вони переживають почуття враженого самолюбства.

Середній рівень креативної емоційної спрямованості продемонстрували 65,26% майбутніх вихователів, рейтинговий номер глоричних та гностичних емоцій від становить від 6 до 8,5. Ці студенти не відчувають радості та захоплення від творчого процесу, а отже за можливості прагнуть розв'язувати професійні завдання звичними способами.

Низький рівень мають 6,17 % досліджуваних. Їх відповіді показали, що виникнення у професійній діяльності проблемних, складних ситуацій викликає негативні переживання, тому вони прагнуть уникати творчої діяльності за умови відсутності додаткових мотивів.

Охарактеризуємо розвиток показників *мотиваційного компонента* професійної креативності майбутніх педагогів. Високий рівень прагнення до творчої самореалізації притаманний для 12,82 % студентів II-го курсу, 21,43 % III-го курсу та 10,75 % IV-го курсу. Це означає, що яскраво виражене прагнення до реалізації творчого потенціалу в майбутній педагогічній діяльності, притаманне для студентів із цим рівнем, дещо зменшується протягом періоду навчання у закладі вищої освіти та має найвищий ступінь прояву на III-му курсі. Показники достатнього рівня змінюються наступним чином: зростають з 26,5% на II-му курсі до 46,94% на III-му курсі та дещо знижуються до 44,09 % на IV-му курсі. Отже, кількість майбутніх фахівців, що прагнуть до творчої самореалізації, майже вдвічі зростає на межі II-III курсів та в подальшому стабілізується. Зміни у показниках середнього рівня характеризуються зменшенням з 47,86 % на II-му курсі до 26,53% на III-му курсі та зростанням до 45,16 % на IV-му курсі. Цих студентів характеризує помірне прагнення до прояву креативності в майбутній професійній діяльності. Від 12,82% (на II курсі) до 0% (на IV-му курсі) розміщені показники низького рівня, який виявляється у відсутності прагнення творчо реалізуватися в майбутній професії.

Вивчення динаміки розвитку конструкта «прагнення до творчої

самореалізації» свідчить про те, що період на межі III-IV-го курсів є кризовим та характеризується зниженням вмотивованості майбутніх педагогів до творчої самореалізації. Для визначення можливих причин, перш за все, нами було здійснене порівняння змісту відповідей студентів III-го та IV-го курсів на запитання опитувальника самоактуалізації особистості, яка спрямована на дослідження прагнення до творчої самореалізації. В результаті ми констатували наступне: закономірним стала зміна відповідей у дихотомічних висловлюваннях «Здатність до творчості – природна здатність людини»; «Далеко не всі люди мають здатність до творчості»; «Робота, що погано оплачується, не може приносити задоволення»; «Цікавий, творчий зміст роботи є винагородою»; «У складних ситуаціях треба діяти перевіреними способами – це гарантує успіх» – «У складних ситуаціях треба знаходити принципово нові рішення»; «Мене цікавлять всі інновації в моїй професійній галузі» – «Я скептично ставлюсь до більшості нововведень в своїй професійній сфері». Характер відповідей свідчить про зневіру студентів у власних творчих можливостях. Додаткове опитування студентів показало, що основною причиною зниження рівня вмотивованості до творчої діяльності є усвідомлення складності її здійснення у реальних умовах, яке пов'язане з набуттям досвіду під час проходження виробничих практик, спрямованістю здебільшого на репродуктивну діяльність, що полягає у якісному відтворенні та закріпленні вироблених методик, рекомендацій, досвіду, вибору тих, які найбільше відповідають конкретним умовам діяльності.

Натомість показники креативної емоційної спрямованості мають прогресуючу позитивну динаміку. Так, кількість майбутніх педагогів із високим рівнем зростає з 0 % на II-му до 5,38 % IV-го курсі. Прогресують показники достатнього рівня: від 26,5 % до 38,71 %. Це означає, що в процесі здобуття фахової освіти студенти набувають здатності отримувати емоційну насолоду від творчого розв'язання педагогічних задач. Кількість респондентів, емоційно не включених в творчий процес, що є характеристикою середнього рівня розвитку креативної емоційної спрямованості, зменшується з 64,95 % на II курсі до 55,91 % на IV-му. Низький рівень креативної емоційної спрямованості, що проявляється у виникненні негативних переживань стосовно творчості, зокрема, роздратування, тривоги, страху, демонструють 8,55 % майбутніх фахівців II-го курсу, 5,1 % III-го курсу та 0 % IV-го курсу.

Для визначення статистичної значущості змін мотиваційного компонента професійної креативності майбутніх вихователів ЗДО було здійснено перевірку гіпотези про рівність середніх величин показника для студентів II-го, III-го та IV-го курсів.

Отже, протягом навчання у закладі вищої освіти рівень розвитку вмотивованості майбутніх педагогів до творчої професійної діяльності не

набуває статистично значущих змін. На момент завершення навчання названий компонент має здебільшого середній рівень розвитку, що пов'язано із формуванням у здобувачів реалістичних поглядів на майбутню професійну діяльність та розумінням об'єктивної складності творчого процесу у зв'язку із набуттям педагогічного досвіду.

Оскільки творчість є ключовою складовою успішної професійної діяльності педагога, що дозволяє знаходити інноваційні підходи до навчання та стимулює активну самореалізацію вчителя, низька мотивація до творчої діяльності негативно впливає на якість освіти та перспективи розвитку системи навчання. Тому важливо звернути увагу на шляхи підвищення мотивації майбутніх педагогів до творчості.

1. Розвиток педагогічної майстерності. Один із способів підвищення мотивації майбутніх педагогів до творчості - це стимулювання розвитку їхньої педагогічної майстерності. Університетські програми повинні акцентувати увагу не лише на передачі теоретичних знань, але й на формуванні компетентностей. Викладачі мають заохочувати студентів до дослідницької діяльності, проведення власних уроків та навчальних проєктів. Така активна практична робота сприятиме розвитку у студентів впевненості в своїх здібностях та зростанню творчих зусиль.

2. Підтримка творчих ідей та ініціатив. Ще одним важливим аспектом є підтримка та заохочення творчих ідей та ініціатив студентів. Педагогічні заклади вищої освіти можуть створювати спеціальні програми або конкурси, де здобувачі зможуть презентувати свої ідеї, проєкти та дослідження. Такий підхід спонукатиме студентів до активного пошуку новаторських рішень, розкриватиме їхній потенціал та мотивуватиме до подальшої творчої праці.

3. Створення сприятливого освітнього середовища. Оточення та освітнє середовище мають значний вплив на мотивацію студентів. Створення сприятливої атмосфери, де здобувачі відчувають підтримку та розуміння, де вони можуть довіряти одне одному та викладачам, є важливим аспектом. Навчальні заклади повинні підтримувати творчий підхід, розробляти спеціальні студентські клуби, де студенти зможуть об'єднатися навколо спільних інтересів та ідей.

4. Менторська підтримка. Залучення досвідчених педагогів у ролі менторів також може виявитися корисним. Взаємодія з вчителями, які вже мають успіхи у творчій діяльності, допоможе студентам зрозуміти, як розвивати свої здібності та переборювати творчі бар'єри. Ментори можуть надавати конструктивну критику та підтримку, що сприятиме розвитку впевненості у власних силах у майбутніх педагогів.

5. Використання інноваційних технологій. Використання сучасних технологій в освітньому процесі також може стимулювати творчість студентів. Впровадження інтерактивних навчальних методів, використання

віртуальної реальності та інших інноваційних засобів допоможе зробити процес навчання цікавішим та захоплюючим. Можливість експериментувати з новими технологіями стимулює здобувачів до пошуку незвичайних підходів у своїй професійній діяльності. Впровадження інтерактивних вправ, навчальних ігор, використання мультимедійних матеріалів робить навчання більш динамічним та залучає студентів до активної участі у процесі освоєння знань.

6. Самоорганізоване навчання та проектна діяльність. Для підвищення мотивації до творчості, важливо сприяти розвитку самоорганізованого навчання та проектної діяльності. Здобувачі вищої освіти повинні мати можливість обирати теми для дослідження, ставити перед собою конкретні цілі та розробляти план дій. Проектна діяльність дозволяє студентам більш глибоко зануритися у предметну область та застосовувати отримані знання на практиці. Це стимулює їхні інтереси та допомагає виявити власний творчий потенціал.

7. Психологічна підтримка. Не менш важливим є надання психологічної підтримки майбутнім педагогам. Застосування психологічних практик та консультування може допомогти студентам зрозуміти та перебороти фактори, що можуть впливати на зниження мотивації до творчості, такі як страх невдачі, низька самооцінка, структуровані обмеження тощо. Психологічна підтримка допомагає студентам стати більш впевненими в собі та своїх здібностях, що сприяє розвитку їхньої творчої активності.

Висновки. Отже, дослідження вмотивованості педагогів до творчої професійної діяльності є актуальною проблемою, оскільки дозволяє розробити ефективні стратегії підтримки їхньої творчої активності. Підвищення мотивації майбутніх педагогів до творчості є важливим завданням для сучасної освіти. Застосування зазначених шляхів може стимулювати розвиток творчих здібностей та інноваційного мислення у студентів педагогічних закладів вищої освіти. Розвиток педагогічної майстерності, підтримка творчих ідей, створення сприятливого навчального середовища, менторська підтримка, використання інноваційних технологій, самоорганізоване навчання та психологічна підтримка — всі ці чинники можуть привести до позитивних змін у сфері педагогічної освіти. Забезпечення мотивації майбутніх педагогів до творчості є важливим кроком на шляху до підвищення якості навчання та розвитку сучасної освітньої системи.

Література:

1. Антонова О. Є. Креативність у структурі педагогічної обдарованості сучасного педагога. *Андрогогічний вісник*. 2012. № 3. С. 19–30.
2. Вознюк О. В. Розвиток особистості педагога в умовах цивілізаційних змін : теорія і практика : Монографія. Житомир : Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2013. 614 с.
3. Гриненко І. В. Педагогічні умови розвитку креативності майбутніх учителів гуманітарного профілю у процесі фахової підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. 2008. 192 с.

4. Каракатсаніс Т. В. Розвиток креативності майбутніх учителів початкових класів у педагогічних коледжах Великої Британії : автореф. дис. ... канд. пед. Наук : 13.00.04. Запоріжжя, 2014. 20 с.
5. Сисоєва С. О. Основи педагогічної творчості : підручник. К. : Міленіум, 2006. 344 с.

References:

1. Antonova O. Ye. (2012) Kreatyvnist u strukturі pedahohichnoi obdarovanosti suchasnoho pedahoha [Creativity in the structure of pedagogical giftedness of a modern teacher]. *Andrahohichniy visnyk - Andragogic Herald*, 3. 19–30 [in Ukrainian].
2. Vozniuk O. V. (2013) Rozvytok osobystosti pedahoha v umovakh tsyvilizatsiinykh zmin: teoriia i praktyka [The development of the teacher's personality in the conditions of civilizational changes: theory and practice]. Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU imeni Ivana Franka [in Ukrainian].
3. Hrynenko I. V. (2008) Pedahohichni umovy rozvytku kreatyvnosti maibutnikh uchyteliv humanitarnoho profilu u protsesi fakhovoi pidhotovky [Pedagogical conditions for the development of creativity of future teachers of the humanitarian profile in the process of professional training]. Candidate's thesis [in Ukrainian].
4. Karakatsanis T. V. (2014) Rozvytok kreatyvnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv u pedahohichnykh koledzhakh Velykoi Brytanii [Development of creativity of future teachers of primary classes in teacher training colleges of Great Britain]. Candidate's thesis Zaporizhzhia [in Ukrainian].
5. Sysoieva S. O. (2006) Osnovy pedahohichnoi tvorchosti [Fundamentals of pedagogical creativity]. K. : Milenium [in Ukrainian].